

gjeringsens Side burde gjøres noget mere for at fremhjælpe Fiskeriet. Der ligger i det nordlige Sjælland langs med Rattegat en Masse Fiskerleier, men i Forhold til deres Betsligning er det en ubetydelig Mængde Fisk, der fanges, hvad jeg troer for en stor Deel kommer deraf, at der ikke paa disse Steder findes nogen Landingsbro. I Virkeligheden er det besværligt for Fiskerne, naar de vaade og trætte komme hjem, at de da i Forening med deres Koner skulle vade ud i Vandet for at trække deres Vaade op paa Land; det kan vistnok hæmme deres Virksomhed og bidrage til, at de ofte blive hjemme, medens de under andre Omstændigheder, naar der var Leilighed for dem til at gaae ud, vilde benytte den. Det skeer imidlertid ikke, fordi der ikke er nogen Landingsbro eller noget Sted, hvor de kunne lægge deres Vaade. Som det vil være det høie Thing bekendt, er der i de senere Aar paabegyndt saadanne Broer ved Lynæs og Hundested. Der blev for 2 Aar siden tilstaaet Fiskerne ved Hundested et Laan paa 1000 Rd. til Opførelsen af en Vaadehavn. Det er i Sandhed beundringsværdigt at see, hvad der er udrettet for disse Penge. Technisk Hjælp har manglet, men alle Hænder have taget fat; en Masse Steen og Tømmer er allerede anvendt, og Broen rager et stort Stykke ud i Havet; men der er endnu mere tilbage. Det forekommer mig, at Regjeringen vilde gjøre et stort Gode, hvis den vilde paa- skjønne disse Menneffers utrættelige Virksomhed ved at forhøje Posten under C. 2 i Finantslovens § 19 med nogle Hundrede Daler.

H. Hansen: Jeg skal ikke begynde med Betragtninger over, hvorvidt vor finansielle Tilstand er lys eller mørk. Jeg troer, at der allerede er sagt Tilstrækkeligt derom, og jeg for mit Bedkommende har saavel af den stedfundne Discussion som af mine egne Betragtninger derover faaet det Indtryk, at vor finansielle Stilling for Diebliffet ikke giver nogen Anledning til Bekymring. Derimod skal jeg begynde med at udtale min Paaskjønnelse til den høitærede Finantsminister, fordi han i § 2 i den foreliggende Finantslov har forlangt Bevilling til at bortselge Skovridergaarden

Kulhuus med Tilliggende og den tilstødende Skov Aasevang, naar en antagelig Pris derfor kan opnaaes. Jeg har glædet mig overordentlig meget over dette Forlangende, fordi det mere end Bortforpagtningen af de Fredesborgske Hovedgaarde vidner om, at Regjeringen deler Rigsdagens Anskuelse om, at Staten maa realisere saadanne Eiendomme, som den enten ikke har Brug for, eller som den i oeconomisk Henseende er slet tjent med at beholde. Kulhuus hører til disse Eiendomme. Jeg kan ikke nægte, at der er en Mængde Eiendomme, som Staten strengt taget ikke kan siges at have Brug for, men dog ikke kan stille sig ved, og forrest blandt disse regner jeg vore Lystskove. Her troer jeg imidlertid, at det gjælder om at have Opmærksomheden henvendt paa, at disse Skove dog vistnok kunde give nogen Indtægt, som svarer til den Anvendelse, de for Diebliffet have. Lystskovene og andre Institutioner under Skovvesenet ere opførte med en Indtægt af 24,575 Rd. 27 $\frac{1}{2}$, og en Udgifte af 21,812 Rd. 32 $\frac{1}{2}$, altsaa fremkommer der kun et Overskud af 2,762 Rd. 91 $\frac{1}{2}$. Dette gjælder om „Lystskovene og andre Institutioner“; thi ved at eftersee Anmærkningerne til Finantsloven vil man erfare, at de egentlige Lystskove, Sægersborg Dyrehave, Charlottenlund, Ermelund og Drdrupsstrat, have et Overskud af 2,885 Rd. 39 $\frac{1}{2}$. Disse Domainer have et samlet Areal af 2,981 Tdr. Land, hvoraf 2,024 Tdr. ere bevorede med Skov. Altsaa, mine Herrer, 2,024 Tdr. bevorede med Skov af 2,981 Tdr. i det Hele give kun et Overskud af 2,885 Rd., eller knapt 1 Rd. pr. Tde. Land. Det er dette Overskud, som jeg synes er meget for lidet af vore Lystskove ved Kjøbenhavn, og jeg troer, at der maatte kunne faaes forffjellige Indtægter udenfor dem, der nu have. Jeg skal imidlertid ikke give Anvisning paa nye Indtægter, da jeg troer, at den høitærede Finantsminister vil kunne gjøre det fuldt saa godt som jeg, men jeg skal tillade mig at give Anvisning paa en Maade, hvorved man vistnok med Lethed vilde kunne forøge Indtægterne. I Anmærkningerne Sp. 165—66 vil man see, at der af Grøndalskøbet svares en Forpagtningsafgift af 535 Rd., og at to